

PRESIDENTTI osa 1 Sankt Peter Am Ottershbah-2014. Valtava tulialto löi ylitseni, ja lensin maahan. Minun ympärillä oli pelkkää kaaosta. Voimani olivat aivan lopussa, en jaksanut kävellä. päähäni koski, ja olin vakavasti haavoittunut. näköni alkoi sumentua, olin aivan lopussa. kunnes kaikki pimeni. Helsinki-2015 -Mitä olet ajatellut, Samuel? -En oikein tiedä, olen ollut melko vihainen tapahtuneesta, se oli kyllä pahain turma mitä minulle on sattunut. - miten sinä selviydyit sieltä, poistuitko itse paikalta? -En poistunut, joku kantoi minut sieltä, heräsin sen jälkeen sairaalasta. -Oletko tavoittanut hänet? -En ole, haluaisin kyllä kiittää häntä. -Sinä saat varmasti siihen tilaisuuden. -Toivottavasti saan. -Kiitos kun tulit tänne. -Kiitos myös sinulle. Nousin seisomaan ja poistuin terapeutin huoneesta, ja kävelin ulos ovesta. kirkas auringonvalo paistoi silmääni. Oli kuuma kesäpäivä helsingissä, ja ihmisiä oli paljon liikkeellä. lähdin kulkemaan kohti kotiani, ja samalla nappasin päivän ilta-sanomat kioskista. AITO AVIOLIITTO KANSALAISALOITE ON SAANUT YLI 50000 ÄÄNTÄ. Lööppi hyökkäsi suoraan silmiini kuin Hunni Attilan joukot pikkukylän kimppuun. Vastahan se sukupuolineutraali avioliittolaki oli hyväksytty. Se pisti kyllä suututtamaan, sillä se kaventaisi ihmisoikeuksia. Heitin lehden roskeen lukematta sitä, ja kiristin askeleitani. Miten ihmeessä tämä suomi voi olla näin sekaisin, tuntuu, kun meillä olisi kaikki ongelmat niskassamme. Natoon pitäisi päästä, Kreikka, pakolaiset, tuntuu kuin koko maailma olisi hyökännyt taloudellisesti suomeen, sysäsin nämä ajatukset pois mielestäni, ja keskityin kävelyyn. Mutta ajatukset tulvivat väkisin mieleeni. Eniten minua huolestutti Irakin ja muiden arabimaisen tilanne, ja afrikkakin oli melko vaarallisessa tilanteessa. niillä ihmisillä ei kyllä oli hyvä olla. Tuntuu melko väärältä, että täällä me ajattelemme kouluruuan laatua, kun taas afrikassa lapsilla ei ole melkein ollenkaan ruokaa, ja jopa vedestä on pula. Mihin tämä maailma on oikein mennyt. Kotini alkoi tulla näkyviin. Se oli hyvin pieni ja ränsistynyt omakotitalo, mutta kyllä siinä oli hyvä elää. omat vanhempani olivat hylänneet minut, ja sain elää itsekseni. viranomaiset eivät tätä tosin tiedä, ja siksi saankin elää jokseenkuinkin rauhassa. varallisuutta minulla on hyvin, ja minun onkin tarkoitus lähteä somaliaan ensi viikolla. Laukku on pakattu, ja olen pyytänyt täysi ikäistä kaverini, Kimmon, mukaan, sillä 16 vuotiaana en saa matkustaa lentokoneella yksin. Soitin kimmolle ja kun olimme hetken aikaa puhuneet kuulumisia ja säästä, aloitimme varsinaisen keskustelun. -Oletko pakannut jo laukkusi? -Joo, kyllä olen pakannut, se odottaa nurkassa -Sama minullakin, Onhan sinulla passi mukana? -joo on, tuun sinne ylihuomenna autolla. -Hyvä, vaikka olisi kyllä suotavaa, jos ilmoitat jollekin meidän matkasta. -Olen kyllä ilmoittanut kaverilleni. -Hyvä, nimittäin jos tulee ongelmia, niin ainakin meidän ruumiit osataan etsiä. -Toivottavasti niin ei käy. -toivotaan niin. -Moikka. -Moro. Suljin puhelimeni ja laitoin sen pöydälle. Otin jääkaapista viimeisen omenan, joka oli melko tuore. istahdin sohvalle ja aukaisin pienen televisioni. Uutisankkuri kertoi maailman huonosta tilanteesta, kuinka chihuahuat eivät osaa hyppiä, ja muuta hyödytöntä. Miksi ihmeessä uutisten pitää kertoa samasta aiheesta monta kertaa, kun eikö yksi kerta riitä, sillä eivät ne millään tavalla muutu, hyvin turhauttavaa. Sammutin television, ja rupesin nukkumaan, mielessäni Somalian matka. Odotin lentokentän edessä kimmoa, joka pian tulikin iso matkalaukku perässään. -Mikä sinulla kesti? -Oli vähän ongelmia tyttöystävän kanssa. -No pääasia että olet täällä. -Nyt mennään ettei myöhästytä. Lipputarkastuspisteessä oli melko lyhyt jono, ja pääsimme turvatarkastukseen nopeasti. Kun tavaramme oli tutkittu, pääsimme kahvilaan. Joimme nopeasti vettä, ja sen jälkeen menimme portille. -Eihän täällä ole ketään. -Tämä lento menee somalian rajalle, josta matka jatkuu autolla. -No jee, onneksi ei sentään lennetä suraan somaliaan, sillä silloin saataisimme lentää koneesta ulos. -No hehheh. Lentokone saapui viimeinkin, se oli airbus a320, ja hyvin likaisen näköinen, ei ihmeekään miksi kukaan ei halua lentää yhtiöllä, kone näyttää siltä että se räjähtäisi ilmassa. Portti aukesi, ja

meidät päästettiin sisään. Koska kone oli tyhjä, saimme valita paikkame, ja koska kone näytti surkealta, otimme paikat hätäpoistumistien vierestä. Kului vähän aikaa, ja sen jälkeen lentokone lähti rullaamaan kohti kiitorataa. Lentokone odotti, ja sen jälkeen kiihdytimme ilmaan, matkalle, joka muutti minun elämäni. Lentokone lensi pimeässä kohti somalian rajalla olevaa lentokentää. Minua nukutti, mutta en saanut nukkua, sillä lensimme epävakaaan seudun yläpuolella. -Hyvät matkustajat, siis Kimmo ja Samuel, laskeudumme pian Somaliaan, pyydämme teitä kiinnittämään turvavyöt ja samuutamaan elektroniikan, Kiitos. Lentokone laskeutui ja rullasi hyvin nopeasti purkupaikalle. Nousimme seisomaan, ja kävelimme koneesta ulos. Kun laskeuduimme portaita, lentohenkilökunta oli hyvin levottoman näköinen, ja valmistelivat konetta hyvin nopeasti. Se ei kyllä ole ihme, sillä olemme somaliassa, ja vaara väijyy kaikkialla. Meitä vastaan tuli kaksi isokokoista miestä, ja he ohjasivat minut ja Kimmon tulin, He tarkastivat meidät läpikotaisin, Ja sen jälkeen me saimme lähteä. Me otimme huonokuntoisen taksin, ja ajoimme hotellillemme. Hotelli ole melko hyväkuntoinen, ja siellä oli hyvä ja toimiva palvelu. menimme puhumaan tiskirouvalle, joka höpötti hyvällä englannilla meille elämästään. Lopuksi hän vielä varoitti meitä maan turvattomuudesta, ja sen jälkeen hän meni huoneeseensa. Nousimme portaat ylös ylimpään huoneeseen, jossa huoneemme odotti. Kun aukaisimme oven, meitä odotti aikamoinen yllätys. Huone oli äärimmäisen siisti, kaikki kalusteet olivat erittäin hyvälaatuisia, ja lattia oli putipuhdas. -Somalian maine taitaa olla vähän liioiteltua. -No mieti vähän, ei yksi hotelli koko maata edusta. esimerkiksi jos mietit nälänhätää, niin kyllä täällä aika huonot oltavat ovat. -No jaa, Käydään nyt nukkumaan. Pikaisteniltatoimien jälkeen me menimme omiin huoneisiimme nukkumaan. Minä en tosin saanut unta, sillä minua jännitti maa, missä me nyt olimme. Ihmisiä oli joka puolella. väentungos oli valtava. Olimme kauppapaikalla eräässä pikkukylässä. Kauppiaat huusivat kilpaa hintojaan ja tuotteitaan. kävelin kimmon kanssa ruokapaikkaan. myyjänainen sanoi, että heillä on vain yhtä ruokaa. Me päätimme ottaa sitä. Kun näin, kuinka myyjä otti ruokaa muovipussista, minua alkoi etomaan. -Siis säilyttääkö nuo lämmintä ruokaa muovipusseissa. -Siltä vähän näyttää. -Tuo ruoka ei näytä kovin syömäkelpoiselta. Kun olimme maksaneet ja menneet pöytäamme syömään, kimmo alkoi puhumaan minulle. -Miksi sinä halusit tulla tänne? -nooh, olen aina ollut kiinnostunut tästä maasta, ja täällä on paljon nähtävää, vaikka tämä maa onkin melko köyhä. -No oletko joskus ennenkäynyt tämänkaltaisessa maassa? -En ole käynyt, tämä on ensimmäinen kerta. En minä hirveästi matkustanu ole. -No aika tottuneen näköiseltä vaikutat. -No se on kyllä totta, mutta en minä tosiaan ole hirveästi matkustanut, kun ei perhe ole oikein pitänyt minusta. -Miksei, oletko ollut joku nuorisrikollinen? -No en ole, Mutta äitini ja isäni olivat narkomaaneja ja juoppoja, joilla ei ollut elämää, ja he kohtelivat minua melko ikävästi. tosin kun olin 13-vuotias, heille syntyi tyttö, ja silloin tapahtui joku ihmeparantuminen, ja he rupesivat olemaan kunnolla ja rakastamaan, tosin vain minun siskoa, ja minulle he olivat samanlaisia kuin ennen. -No miksi sinä asut yksin. Kuoliko ne siun vahemmat? -Eivät, vaan he muuttivat ulkomaille, ja jättivät minut ilman mitään. -No eikö poliisit huomannu? -Eivät, sillä äiti ja isä oli edelleen minun huoltajina. -Sinulla on asunto, miten sinä sen sait? -No se asunto, jossa minä asun, on minun kaverin isän vanha asunto, ja hän antaa minun asua siellä. -Aikamoista kyllä, minä ja minun tyttöystävä asutaan vuokralla pienessä kämpässä, ja meillä menee oikein hyvin. Oletkos sinä Samuel muuten ollu liian kanssa? -En ole, enkä tule, Vanhempani olivat huono esimerkki. Kun olimme lopettaneet ruokailumme, palasimme takaisin kävelemään kadulle. Vilinä oli lisääntynyt entisestään, kun päivä oli mennyt pidemmälle. Kadulle ajoi suuri maasturi, joka pysähtyi lähelle kauppaa. Huomasin jonkun olevan vinossa, ja kehotin Kimmoa kauemmaksi paikasta. Yhtäkkiä kadun Kulman takaa ilmestyi suuri panssaroitu autosaattue, jonka katoilla liehuivat somalian

liput. Autot ajoivat kadun varteen pysäköidyn auton ohi. Samassa valtava tuliaalto räjähti ilmaan, ja ihmiset juoksivat paniikissa pois paikalta. Koko näkymä oli kuin katasrofielokuvasta. kaikki oli sekaisin, ja tuli oli irti. Onneksi minä ja Kimmo ei oltu loukkaannuttu. Samassa kädet tarttuivat minuun, ja pääni yli vedettiin huppu. Heräsin tuoliin sidottuna pimeässä ja kylmässä huoneessa. Huone oli melko pieni, ja täysin valkoinen. Ovesta astui parrakas vanha mies, ja hän istui toiselle tuolille minua vastapäätä. -Tiesitkö, että pommisi tappoi somalian presidentin. -Mikä minun pommi, ei minulla mitään pommia ole. -Pystytkö sinä todistamaan sen? -Kyllä, sinne kadulle tuli joku harmaa maasturi, ja se pysäköi sinne kadun varteen, siinä se pommi oli, ei minulla. Mies katsoi minua pitkään silmiin. Huoneeseen tuli toinen mies, joka sanoi, että presidentin pommittajan ruumis on löytynyt. Mies kääntyi minun puoleeni. -Lakiemme mukaan sinusta on tultava presidentti. -Hetkinen nyt, en minä teille presidentiksi voi muuttua. -Kyllä voit, lakimme edellyttää niin. Olin täysin ihmeissäni, onko tämä kenties unta. Ei se ollut, tilanne oli täysin todellinen. Minut päästettiin siteistä, ja kuljetettiin isoon huoneeseen. minut pistettiin suihkuun, ja minulle annettiin siisti puku, ja minut vietiin käytävään, jonka päässä oli kaksi suurta ovea. Tilanne Kulki todella nopeasti. Ovella ollut vartija naputti suojakoodin, ja ovet aukesivat. Astuin sissään elämäni tärkeimpään hetkeen.